

ТВОРЧИСТЬ ВЧИТЕЛЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО

В наш час розвитку високих технологій проблема вияву творчого потенціалу вчителя все ще залишається актуальною. Намагаючись підвищити рівень своєї педагогічної майстерності більшість молодих педагогів звертаються до спадщини Василя Олександровича Сухомлинського.

За переконанням Василя Олександровича, запорукою розвитку педагогічної творчості вчителя є взаємозв'язок таких компонентів: професійна компетентність, гуманістична спрямованість діяльності, здатність до науково-дослідної діяльності, педагогічна техніка і педагогічні здібності.

Кожен вчитель повинен володіти ґрунтовними знаннями зі свого предмету, методикою його викладання. Також обов'язковою є наявність знань з дитячої психології та педагогіки. Завдяки цьому можна краще зрозуміти дитячу душу і налагодити довірливі стосунки з учнями.

Гуманістична спрямованість діяльності педагога полягає в повазі до дитини, доброзичливому і щирому ставленні до неї. Відповідно, якщо між вчителем і дітьми пануватимуть довірливі стосунки, засновані на любові і взаємоповазі, то і процес навчання та засвоєння знань перебігає значно краще, ніж звичайно. Особистісно орієнтовані стосунки і суб'єкт-суб'єктне відношення є найефективнішим принципом педагогічної взаємодії вчителя і учня.

Поєднуючи теоретичні знання з елементами наукового дослідження вчитель розкриває не тільки дослідницькі здібності учнів, а й власні. В процесі дослідження з того чи іншого предмету вчитель розкриває свій творчий потенціал, оскільки дивиться на поставлену проблему з іншого боку, знаходить нові нестандартні рішення, надихається успіхами дітей. Все це стимулює розвиток творчої діяльності.

Педагогічна техніка передбачає наявність специфічних засобів, умінь та особливостей поведінки педагога. Вчитель має досконало володіти високою культурою мовлення, розуміти власний психічний стан та керувати собою, також дотримуватись певного стилю в одязі, манерах, поведінці, вміти розв'язувати педагогічні ситуації, керувати класом і зосереджувати увагу учнів на процесі навчання.

Педагогічні здібності характеризують вчителя як толерантну, доброзичливу, чуйну людину, яка володіє комунікативними навичками, професійною проникливістю, емоційною стабільністю, креативністю, впливовістю, інтуїцією. Лише володіючи певними особистісними рисами, виховуючи і шліфуючи ті з них, які менш розвинені, можна досягти найбільшої продуктивності навчально-виховного процесу.

Василь Сухомлинський спонукав і підтримував прагнення вчителів

підвищувати свій рівень професійної майстерності. Велике значення він надавав самоосвіті, адже вона забезпечує розвиток власної особистості і вдосконалення. Педагогічна творчість є необхідною умовою становлення кожного вчителя, його самопізнання, саморозвитку, формування педагогічного таланту учителя.

Ефективний розвиток педагогічної творчості і самореалізація вчителя можливі тоді, коли створені умови для підвищення його творчої діяльності, особистісного та професійного зростання.

Отже, за В. О. Сухомлинським, розвиток педагогічної творчості вчителя можливий завдяки єдності професійної компетентності, педагогічних здібностей, педагогічної техніки, гуманістичної спрямованості і здатності до науково-дослідницької роботи. Також слід ґрунтовно займатись самоосвітою, щоб розвиватись і самовдосконалюватись, піднімаючи рівень педагогічної майстерності.

Список використаних джерел:

1. Половенко О. В. Розвиток творчості вчителя у педагогічній спадщині В. О. Сухомлинського / О. В. Половенко // Педагогічний вісник. – 2013. – № 2/3. – С. 56–58.
2. Равкин З. И. Педагогика творчества и новаторства: О педагогическом наследии В. А. Сухомлинского / З. И. Равкин // Советская педагогика. – 1989. – № 9. – С. 103–109.